

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **M. M.**, bytom R. č. X., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o zvýšenie invalidného dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 17. augusta 2011, č. k. 19Sd/181/2011-13, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 17. augusta 2011, č. k. 19Sd/181/2011-13 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne z 29. apríla 2011 číslo X.X.X. **z r u š u j e** a vec jej vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie .

Účastníkom náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 17. augusta 2011, č. k. 19Sd/181/2011-13, potvrdil rozhodnutie z 29. apríla 2011 č. X.X.X., ktorým odporkyňa podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie sumy invalidného dôchodku.

Súčasne krajský súd potvrdil aj ďalší výrok uvedeného rozhodnutia, ktorým odporkyňa rozhodla, že podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení navrhovateľovi od 27. septembra 2010 vznikol nárok na invalidný dôchodok v sume 141,10 € mesačne, ktorý sa podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení nevypláca a dňom 27. septembra 2010 nárok naň zaniká.

V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku mal z vykonaného dokazovania preukázané, že navrhovateľovi bol v roku 2001 priznaný čiastočný invalidný dôchodok podľa predpisov, účinných pred 1. januárom 2004, (predtým bol od roku 1998 invalidný). Od roku 2001, teda od zmeny invalidity na čiastočnú invaliditu podľa zákona o sociálnom zabezpečení bol zdravotný stav navrhovateľa posudzovaný opakovane. Posudkoví lekári dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav navrhovateľa opätovne preskúmali podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, t. j. podľa zákona o sociálnom zabezpečení a aj podľa zákona o sociálnom poistení na základe jeho žiadosti z 23. septembra 2010.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodu, že prvostupňový súd nevezal do úvahy vyšetrenia jeho zdravotného stavu, ktoré boli predložené. Uviedol, že zároveň budú predložené nové vyšetrenia odborného lekára ohľadne jeho zdravotného stavu, ktoré však navrhovateľ nepredložil.

Odporkyňa vo vyjadrení na odvolanie navrhla napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 OSP) podľa § 250s v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce v súlade s § 250ja ods. 2 OSP bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa treba vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 263 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, invalidný dôchodok a čiastočný invalidný dôchodok, ktoré boli priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 sa považujú po 31. decembri 2003 za invalidný dôchodok podľa tohto zákona v sume, v akej

patrili k 31. decembru 2003 a vyplácajú sa aj po tomto dni za podmienok ustanovených predpismi účinnými do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení, ak poistenec uvedený v odsekoch 1 a 2 má nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 a súčasne má nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 1. januára 2004, vypláca sa invalidný dôchodok, ktorý je vyšší alebo najvyšší. Pri rovnakej sume týchto dôchodkov vypláca sa dôchodok, ktorý si poistenec zvolil. Dňom úpravy výplaty invalidných dôchodkov pre súbeh nárokov na ich výplatu zaniká nárok na invalidný dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Podľa § 263a ods. 12 zákona o sociálnom poistení na účely tohto zákona a osobitných predpisov pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť poberateľa invalidného dôchodku priznaného podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 je viac ako 70 % a poberateľa čiastočného invalidného dôchodku priznaného podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 je 50 %.

Zo spisov vyplýva, že žiadosťou z 23. septembra 2010 sa navrhovateľ domáhal zvýšenia jeho invalidného dôchodku v dôsledku zhoršenia zdravotného stavu. V konaní sa navrhovateľ domáhal preskúmania rozhodnutie odporkyne z 29. apríla 2011 číslo X.X.X., ktoré nepovažoval za vecne správne.

V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ sa stal invalidným od 26. mája 1998 na následky pádu 13. septembra 1997 z motocykla a aj čiastočne bezvládnym. Od 10. októbra 2001 bol uznaný za čiastočne invalidného podľa § 37 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení pre čiastočné ochrnutie všetkých končatín kŕčovitého charakteru a od 31. augusta 2001 mu bola odňatá čiastočná bezvládnosť. Dňa 30. novembra 2004 bol zdravotný stav navrhovateľa posúdený na kontrolnej lekárskej prehliadke, pri ktorej bolo určené za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa podľa kap. XV, oddiel E, pol. 4b prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení, a to stavy po úraze chrbtice – často recidivujúce prejavy nervového a svalového dráždenia s podstatným obmedzením celkovej výkonnosti s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 %. Pri ďalšom posúdení zdravotného stavu navrhovateľa 14. februára 2008 podľa § 263a zákona o sociálnom poistení a aj 9. decembra 2009 bola naďalej ponechaná navrhovateľovi čiastočná invalidita podľa § 37

ods. 3 písm. c) zákona o sociálnom zabezpečení, považovaná za invaliditu podľa zákona o sociálnom poistení pre postraumatickú spastickú kvadruparézu akcentovanú na pravostranných končatinách po kontúzii a komócií miechy krčnej chrbtice (1997) a chronický algický vertebrogénny syndróm C chrbtice.

Na základe žiadosti navrhovateľa z 23. septembra 2010 o zvýšenie invalidného dôchodku posúdila 8. decembra 2010 jeho zdravotný stav posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Nové Zámky a v závere svojho posudku uviedla, že od poslednej kontroly sa zvýraznila porucha dynamiky krčnej chrbtice v dôsledku verifikovanej poruchy troch medzistavcových platničiek, klinický obraz však nie je oproti poslednému vyšetreniu výraznejšie zhoršený, preto zdravotný stav podmieňuje čiastočnú invaliditu naďalej podľa § 37 ods. 3 písm. c) zákona o sociálnom zabezpečení. Zároveň podľa zákona o sociálnom poistení pre zistené ochorenie spastickú kvadruparézu, poruchy krčných medzistavcových platničiek určila mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre nepriaznivý reziduálny funkčný nález s trvalými prejavmi dráždenia nervov s parézami po úraze 70 %, čo je dolná hranica percentuálneho rozpätia. Dátum vzniku invalidity stanovila na 27. septembra 2010.

Posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Nitre MUDr. M. Z., v posudku zo 6. júla 2011 určil za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa ochorenie na reziduálnu spastickú paraparézu s prevahou vpravo, viac na dolnej končatine a v závere posudku dospel k názoru, že navrhovateľ je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. c) zákona o sociálnom zabezpečení. Zároveň stanovil, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení, ale je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 70 %.

V danom prípade bolo vykonané dokazovanie ohľadne zistenia zdravotného stavu navrhovateľa z hľadiska invalidity podľa zákona o sociálnom zabezpečení a aj podľa zákona o sociálnom poistení. Posudkoví lekári však podľa záveru oboch posudkov, či už z 8. decembra 2010 pobočky, ale aj zo 6. júla 2011 ústredia zhodne v závere posudkov vyslovili, že navrhovateľ je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. c) zákona o sociálnom zabezpečení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má značne sťažené všeobecné životné podmienky. Zároveň tiež zhodne dospeli k záveru, že navrhovateľ je

invalidný od 27. septembra 2010 podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. O správnosti týchto záverov posudkových lekárov nemal odvolací súd dôvod pochybovať.

Rozsudok súdu prvého stupňa však nezodpovedal na otázku, či rozhodnutie odporkyne aj o výške invalidného dôchodku navrhovateľa zodpovedá zákonu. Predovšetkým pozornosť odvolacieho súdu neunikla skutočnosť, že v súdnom ani v administratívnom spise sa nenachádza osobný list dôchodkového poistenia, ktorý má tvoriť prílohu preskúmaného rozhodnutia odporkyne a je tiež jeho neoddeliteľnou súčasťou. Už len táto skutočnosť má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia odporkyne v časti výpočtu invalidného dôchodku navrhovateľa.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odporkyne nie je tiež zrejmé, ako vypočítala priemerný osobný mzdový bod navrhovateľa, a teda aký bol úhrn osobných mzdových bodov a ako k nemu odporkyňa dospela a tiež nie je v rozhodnutí vyjadrené obdobie dôchodkového poistenia rozhodujúceho obdobia v rokoch, prípadne či boli nejaké obdobia a z akého dôvodu vylúčené (§ 63 ods. 6 druhej vety zákona o sociálnom poistení).

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 3 v spojení s § 220 OSP. Súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP).

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods.1, 2 v spojení s § 250k ods.1 OSP, lebo navrhovateľ si náhradu trov konania neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. októbra 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia .
Mária Kráľová

